

Referimet e Fletëstudimit për mbledhjen «Jeta dhe shërbimi»

7-13 SHTATOR

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | EKSO-DI 23-24

«Mos shko pas shumicës»

(Eksodi 23:3) Duhet të jesh i paanshëm në çështjen ligjore të të varfrit.

it-1 343 ¶5

Verbëria

Verbëria simbolizonte shtrembërimin e drejtësisë nga gjykatësit e korruptuar, dhe Ligji i Moisiut është plot me paralajmërime kundër ryshfeteve, dhuratave ose paragjykimeve, pasi këto mund ta verbojnë një gjykatës dhe ta pengojnë që të gjykojë me paanësi. «Ryshfeti i verbon ata që shohin qartë.» (Eks 23:8) «Ryshfeti i verbon sytë e të mençurve.» (Lp 16:19) Edhe gjykatësi më i ndershëm dhe më mendjemprehtë, mund të ndikohet, me ose pa vetëdije, nga dhuratat e personave të përfshirë në çështje. Ligji i Perëndisë flet për efektin verbues jo vetëm të dhuratave, por edhe të ndjenjave, pasi thotë: «Mos mbani anën e të varfrit, as mos e mbani me hatër pasanikun.» (Le 19:15) Prandaj, një gjykatës nuk duhej të jepte një gjykim kundër të pasurve thjesht ngaqë ishin të pasur, i ndikuar nga sentimentalizmi ose që të fitonte pëlqimin e shumicës.—Eks 23:2, 3.

Të gërmojmë në Bibël për xhevahire

(Eksodi 23:20, 21) Unë po dërgoj një engjëll përpara teje, që të të ruajë rrugës dhe të të çojë në vendin që kam përgatitur. ²¹ Vërja veshin dhe bindju zërit të tij. Mos u rebelo kundër tij, sepse ai nuk do t'i falë shkeljet e tua, ngaqë mban emrin tim.

it-2 393

Mikaeli

1. I vetmi engjëll i shenjtë që përmendet në Bibël me emër përveç Gabrielit, dhe i vetmi që

quhet «kryeengjëlli». (Jd 9) Për herë të parë ky emër del në kapitullin 10 të librit të Danielit, ku thuhet se Mikaeli ishte «një nga princat më të rëndësishëm»; ai i erdhi në ndihmë një engjëlli më pak të spikatur, të cilit i ishte kundërvënë «princi i mbretërisë së Persisë». Mikaeli quhej 'princi' i popullit të Danielit, «princi i madh, i cili po vepron në dobi të popullit [të Danielit]». (Dn 10:13, 20, 21; 12:1) Kjo tregon se Mikaeli ishte engjëlli që u priu izraelitëve nëpër shkretëtirë. (Eks 23:20, 21, 23; 32:34; 33:2) Këtë përfundim e mbështet edhe fakti që 'kryeengjëlli Mikael pati një mosmarrëveshje me Djallin dhe bëri fjalë me të për trupin e Moisiut'.—Jd 9.

14-20 SHTATOR

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | EKSO-DI 25-26

«Objekti më i rëndësishëm i tabernakullit»

(Eksodi 25:9) Tabernakullin me tërë pajisjet e tij, duhet ta bëni duke zbatuar fill e për pe gjithë modelin që po të tregoj.

it-1 165

Arka e besëlidhjes

Modeli dhe projekti. Ndër gjërat e para që Jehovahi i dha Moisiut për tabernakullin, ishin modeli dhe projekti i Arkës, pasi ishte objekti më i rëndësishëm i tabernakullit dhe i gjithë kampit të Izraelit. Arka ishte 2,5 kute e gjatë, 1,5 kute e gjerë dhe 1,5 kute e lartë (rr. 111 cm × 67 cm × 67 cm). Ishte me dru akacieje dhe e veshur me ar të kulluar jashtë e brenda. «Një kornizë dekorative» shërbente si kurorë «rreth e qark». Elementi i dytë i Arkës, kapaku, ishte i gjithi prej ari, jo thjesht i veshur me ar, dhe ishte po aq i gjatë e i gjerë sa ajo. Mbi secilën anë të kapakut kishte dy kerubinë ari të punuar me çekan; ata ishin përballë njëri-tjetrit, me kokat poshtë dhe krahët të hapur e të zgjatur lart, duke i bërë

hije kapakut. (Eks 25:10, 11, 17-22; 37:6-9) Ai quhej edhe 'kapaku i pajtuesit'.—He 9:5.

(Eksodi 25:21) Kapakun vendoseni mbi Arkë, dhe brenda Arkës futni Dëshminë që do të të jap.

it-1 166 ¶2

Arka e besëlidhjes

Arka shërbente si arkiv i shenjtë për të ruajtur përkujtuesit e shenjtë ose Dëshminë, d.m.th. dy pllakat e Dëshmisë ose Dhjetë Urdhërimet. (Eks 25:16) Brenda saj u vunë edhe «qypi i artë ku mbahej mana» dhe «shkopi i Aronit që kishte nxjerrë sythe», por u hoqën diku para se të ndërtohej tempulli i Solomonit. (He 9:4; Eks 16: 32-34; Nu 17:10; 1Mb 8:9; 2Kr 5:10) Pak para se të vdiste, Moisiu u dha priftërinjve levitë një kopje të 'librit të Ligjit' dhe u tha që ta mbanin «anash arkës së besëlidhjes së Jehovahit, . . . si dëshmi kundër popullit», e jo brenda saj.—Lp 31: 24-26.

(Eksodi 25:22) Atje do të shfaqem dhe, nga lart kapakut, mes dy kerubinëve që ndodhen mbi arkën e Dëshmisë, do të flas e do të bëj të njohur të gjitha urdhërimet për izraelitët.

it-1 166 ¶3

Arka e besëlidhjes

Nënkuptonte praninë e Perëndisë. Gjatë gjithë ekzistencës së saj, Arka nënkuptonte praninë e Perëndisë. Jehovahi bëri këtë premtim: «Atje do të shfaqem dhe, nga lart kapakut, mes dy kerubinëve që ndodhen mbi arkën e Dëshmisë, do të flas.» «Unë do të shfaqem mbi kapak në një re.» (Eks 25:22; Le 16:2) Samueli shkroi se Jehovahi «rri ulur në fron mbi kerubinët». (1Sa 4:4) Prandaj kerubinët 'simbolizonin karrocën' e Jehovahit. (1Kr 28:18) Kështu, «sa herë që hynte në tendën e takimit për të folur me Perëndinë, Moisiu e dëgjonte zërin që i fliste nga lart kapakut të arkës së Dëshmisë, mes dy kerubinëve; dhe Perëndia fliste me të». (Nu 7:89) Më vonë, edhe Josiu dhe kryepriifti Finehas kërkuan drejtimin

e Jehovahit përpara Arkës. (Js 7:6-10; Gjy 20: 27, 28) Megjithatë, vetëm kryepriifti hynte në Më të Shenjtën një ditë në vit dhe e shihte Arkën; jo për të komunikuar me Jehovahin, por për të kryer ceremoninë e Ditës së Shlyerjes.—Lp 16:2, 3, 13, 15, 17; He 9:7.

Të gërmojmë në Bibël për xhevahire

(Eksodi 25:20) Kerubinët do t'i kenë krahët të hapur e të zgjatur lart, duke i bërë hije kapakut me krahët e tyre, dhe do të jenë përballë njëri-tjetrit, me fytyrë nga kapaku.

it-1 432 ¶1

Kerubinët

Disa pajisje të tabernakullit që u ngrit në shkretëtirë kishin paraqitje artistike të kerubinëve. Secila anë e kapakut të Arkës kishte sipër dy kerubinë ari të punuar me çekan. Ata ishin përballë njëri-tjetrit, me fytyrë nga kapaku, dhe ishin të përkulur në shenjë nderimi e adhurimi. Secili kishte dy krahë të hapur e të zgjatur lart, të cilët e mbulonin kapakun sikur ta mbronin. (Eks 25:10-21; 37:7-9) Edhe pëlhura e brendshme e tabernakullit dhe perdja që ndante të Shenjtën nga Më e Shenjta kishin të qëndisura kerubinë.—Eks 26:1, 31; 36:8, 35.

(Eksodi 25:30) Vërinë vazhdimisht përpara meje në tryezë bukët e paraqitjes.

it-2 936

Bukët e paraqitjes

Dymbëdhjetë bukë që vendoseshin në tryezë tek e Shenjta e tabernakullit ose e tempullit, të cilat zëvendësoheshin me të reja çdo Sabat. (Eks 35:13; 39:36; 1Mb 7:48; 2Kr 13:11; Ne 10:32, 33) «Bukët e paraqitjes» në tabernakull, fjalë për fjalë në hebraisht quheshin «bukët e fytyrës». Fjala «fytyrë» ndonjëherë do të thotë 'prani' (2Mb 13:23), prandaj bukët e paraqitjes ishin përpara fytyrës së Jehovahit si një blatim i vazhdueshëm. (Eks 25:30) Bukët e paraqitjes quhen edhe 'bukët e vëna stivë'.—2Kr 2:4.

21-27 SHTATOR

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | EKSO- DI 27-28

«Çfarë mësojmë nga veshja e priftërinjve?»

(Eksodi 28:30) Brenda pektoralit të gjykimit futni Urimin dhe Thumimin, të cilët duhet të jenë mbi zemrën e Aronit kur ai të paraqitet para Jehovait. Këto mjete me të cilat do të merren vendime gjyqësore për izraelitët, Aroni duhet t'i mbajë gjithnjë mbi zemër kur të paraqitet para Jehovait.

it-2 1143

Urimi dhe Thumimi

Disa komentues të Biblës besojnë se Urimi dhe Thumimi ishin mjete që përdroreshin për të hedhur short. Ato quhen «zaret e shenjta» tek shënimi i Eksodit 28:30 në përkthimin e *Simon Filipaj*. Disa mendojnë se përbëheshin nga tri pjesë: njëra me mbishkrimin «po», tjetra «jo» dhe e treta pa mbishkrim. Këto nxirreshin nga pektorali dhe, në varësi të zarit që binte, merrte ose nuk merrte përgjigje çështja në diskutim. Të tjerë mendojnë se mund të kenë qenë dy gurë petashuq, me njërën anë të bardhë dhe me anën tjetër të zezë. Kur binin dy anët e bardha, përgjigjja ishte «po», kur binin dy anët e zeza, përgjigjja ishte «jo» dhe, kur binte njëra e bardhë e tjetra e zezë, çështja mbetej pa përgjigje. Në një rast, kur Sauli pyeti Jehovahin nëpërmjet priftit nëse duhej t'i sulmonte përsëri filistinët, nuk mori përgjigje. Duke menduar se ndonjëri nga luftëtarët e tij kishte mëkatuar, Sauli iu lut Jehovait: «O Perëndi i Izraelit, përgjigju me anë të Thumimit!» Sauli dhe Jonatani u zgjodhën mes të pranishmëve dhe u hodh short për të vendosur mes të dyve. Në këtë tregim, kërkesa «përgjigju me anë të Thumimit», nuk i referohet specifikisht hedhjes së shortit, edhe pse mund të ketë njëfarë lidhjeje mes tyre. —1Sa 14:36-42.

Të gërmojmë në Bibël për xhevahire

(Eksodi 28:38) Pllaka do të jetë në ballin e Aronit dhe, kur dikush të mëkatojë kundër gjërave të shenjta, të cilat izraelitët i shenjtë-rojnë kur i paraqesin si dhurata të shenjta, Aroni do të mbajë përgjegjësi; ai duhet ta mbajë gjithnjë pllakën në ballë, që ata të fitojnë miratimin e Jehovait.

it-1 1130 ¶2

Shenjtëria

Kafshët dhe prodhimet. Demi i parëlindur, qengji dhe keci i parëlindur ishin të shenjtë për Jehovahin dhe nuk duheshin shpenguar. Ata duheshin flijuar dhe një pjesë e tyre u takonte priftërinjve. (Nu 18:17-19) Frytet e para dhe të dhjetat ishin të shenjta, siç ishin të gjitha flijimet dhe të gjitha dhuratat e shenjtëruara për shërbimin e shenjtërores. (Eks 28:38) Të gjitha gjërat e shenjta për Jehovahin duheshin trajtuar me respekt dhe nuk ishin për përdorim të zakonshëm. Shembull i kësaj është ligji për të dhjetat. Nëse një burrë ndante veç një pjesë të diçkaje, p.sh. të drithit, dhe më vonë ai vetë ose dikush nga shtëpia e tij merrte pa dashje pak që ta përdorte, ndoshta për të gatuar, ai ishte fajtor për shkeljen e ligjit të Perëndisë për gjërat e shenjta. Sipas Ligjit, ai duhej të flijonte një dash të shëndetshëm nga kopeja dhe të paguante për vendin e shenjtë një dëmshpërblim prej 20 për qind. Kështu, izraelitëve u ngulitej në mendje se duhej t'i trajtonin me respekt gjërat e shenjta të Jehovait.—Le 5:14-16.

28 SHTATOR–4 TETOR

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | EKSO- DI 29-30

«Një kontribut për Jehovahin»

(Eksodi 30:11, 12) Pastaj Jehovahi i tha Moisiut: ¹² «Kur të numëroni bijtë e Izraelit për t'i regjistruar, secili duhet t'i japë Jehovait një shpërblesë për jetën e vet në kohën e

regjistrimit, që të mos bjerë mbi ta asnjë e keqe kur të regjistrohen.»

it-2 764-765

Regjistrimi

Në malin Sinai. Regjistrimi i parë me urdhër të Jehovahit u bë në muajin e dytë të vitit të dytë pas daljes nga Egjipti, kur izraelitët kishin ngritur kampin në malin Sinai. Për të ndihmuar Moisiun me këtë punë, u zgjodh një prijës për çdo fis, që të mbikëqyrte regjistrimin e fisit të vet. U regjistruan të gjithë meshkujt 20 vjeç e lart që mund të shkonin ushtarë dhe, sipas Ligjit, të gjithë ata duhej të paguanin një haraç për kokë prej një gjysmë sikle për shërbimin në tabernakull. (Eks 30:11-16; Nu 1:1-16, 18, 19) Në total, të gjithë të regjistruarit ishin 603.550 veta, përveç levitëve, të cilët nuk do të merrnin trashëgimi në vend. Ata nuk paguanin taksë për tabernakullin dhe ishin të përjashtuar nga shërbimi ushtarak.—Nu 1:44-47; 2:32, 33; 18:20, 24.

(Eksodi 30:13-15) Ja çfarë do të japin të gjithë ata që janë regjistruar: gjysmë sikle argjend sipas siklës së vendit të shenjtë. (Njëzet gera janë një sikël.) Një gjysmë sikle argjend është kontributi për Jehovahin ¹⁴ Të gjithë ata që regjistrohen, nga 20 vjeç e lart, do të japin kontributin për Jehovahin. ¹⁵ I pasuri nuk duhet të japë më shumë, as i varfri nuk duhet të japë më pak se gjysmë sikle si kontribut për Jehovahin, që të bëjë shlyerjen për jetën e vet.

it-1 502

Kontributet

Disa kontribute kërkoheshin me Ligj. Kur Moisiu regjistroi gjithë izraelitët, çdo mashkull 20 vjeç e lart duhej të jepte një shpërblesë për jetën e vet, «gjysmë sikle argjend sipas siklës së vendit të shenjtë». Ajo shërbente si «kontribut për Jehovahin», që të bëhej shlyerja për jetën e tyre dhe që të përdorej «për shërbimin në tendën e

takimit». (Eks 30:11-16) Sipas historianit jude, Jozefit, (*Lufta judaike*, VII, 218 [vi, 6]), që nga ajo kohë, «taksa e shenjtë» paguhej vit për vit. —2Kr 24:6-10; Mt 17:24.